

ת"פ 71369/12/18 - מדינת ישראל נגד זייד שתייו

בית משפט השלום בנצרת
ת"פ 71369-12-18 מדינת ישראל נ' שתייו

בפני בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

זייד שתייו

הנאשם

גזר-דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון מיום 1.7.19, בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות (ע"י שניים או יותר)** - לפי סעיפים 380 ו-382(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

2. בהתאם לכתב האישום המתוקן, המתלונן זייד חמודה משתייך למשפחת חמודה, אשר לה סכסוך דמים עם משפחת שתיווי, אליה משתייך הנאשם.

ביום 25.3.17, סמוך לשעה 17:35, נכנס הנאשם יחד עם אחר, לחנות בקניון "ביג פאשן" בנצרת, שם הבחינו במתלונן וניגשו אליו. לאחר דין ודברים, תקפו הנאשם והאחר בצוותא את המתלונן, בכך שתפסו אותו, הנאשם סטר לו, ותוך כדי מאבק נפלו שלושתם ארצה, כאשר האחר נותן מכות אגרופ לגבו של המתלונן ואילו הנאשם נתן למתלונן מכת אגרופ בפניו, באזור העין, תוך שהוא אווז בו ובגבו. הנאשם והאחר המשיכו לתקוף את המתלונן בכך שהנאשם נשכב על המתלונן והאחר בעט בו, עד אשר מאבטח שהיה בקרבת מקום הצליח להפריד ביניהם.

כתוצאה ממעשי הנאשם והאחר, נגרמו למתלונן המטומה ושטף דם סביב עין שמאל, המטומה מסביב לאזור הכליה השמאלית והוא **נזקק לאשפוז למשך 5 ימים בבית חולים**.

3. ביום 1.7.19 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו כתב האישום תוקן לנוסחו שפורט לעיל, הנאשם הודה והורשע בעבירה המיוחסת לו, כאשר סוכם כי המאשימה תגביל את עצמה לעונש של **עד 6 חודשי**

מאסר לריצוי בעבודות שירות, בכפוף לחוות-דעת הממונה, והסנגור יטען באופן חופשי ויעתור לביטול ההרשעה. לבקשת הצדדים, הופנה הנאשם לקבלת חוות-דעת הממונה על עבודות שירות ותסקיר שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן

4. **שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 400 שעות, בצירוף מאסר על-תנאי, התחייבות כספית, קנס ופיצוי למתלונן.**

בהתאם לתסקיר מיום 5.11.19, הנאשם, בן 25, רווק, המתגורר עם הוריו. סיים 12 שנות לימוד, ומאז סיום הלימודים עובד כמפעיל ציוד כבד עבור קבלן. הוריו התגרשו כשהיה בן עשר ואביו נשוי בשנית. לאחר הגירושין, הוא ואחיו המשיכו להתגורר בבית האב, והנאשם שמר על קשר קרוב עם אמו.

אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות. הנאשם שלל בעייתיות בהתנהלותו, בקשריו או בשימוש בחומרים. בדיקת שתן שנערכה לו נמצאה נקיה.

בהתייחסו לעבירה דנן, מסר הנאשם כי **לא הכיר את המתלונן קודם לכן, ורק לאחר מכן הבין שמדובר בבן למשפחה עמו למשפחתו יש סכסוך**. לדברי הנאשם, אינו יודע פרטים על אודות הסכסוך בין המשפחות. הנאשם הודה במעשים המיוחסים לו, **ביטא בוושה ומבוכה בגין התנהגותו**. לצד זאת, **ניכר כי הנאשם נוטה לטשטש את חומרת מעשיו, ולתת צידוק להתנהגותו האלימה, כאשר טען להעדר כוונה מוקדם לפגוע במתלונן**. הנאשם מסר לשירות המבחן כי שהה בחנות, והבחין בעימות מילולי בין חברו ובין המתלונן, ולאחר שקרב אליהם, המתלונן התנפל עליו ותקף אותו. הנאשם טען כי היה עליו להגן על עצמו, ולא רצה שהמצב יסלים. הוא מסר כי איבד שליטה והגיב באופן אימפולסיבי בעקבות זאת, וכי **התוקפנות הייתה הדדית**. הנאשם מסר כי מדובר בהתנהגות חריגה להתנהלותו בדרך כלל. לדברי הנאשם, בני משפחתו גינו את מעשיו וכעסו בתגובה להם.

שירות המבחן לא הצליח לברר את עמדת המתלונן.

שירות המבחן התרשם, ביחס לנאשם, כי מדובר בצעיר בשלבי גיבוש אישיותו, הנעדר שיקול דעת ומתקשה בוויסות דחפים. מלבד אירוע זה, הנאשם בדרך כלל בעל תפיסות פרו חברתיות, ללא מאפיינים שוליים או אלימים באישיותו. התייחסותו קונקרטי והוא מתקשה בביטוי רגשי. **התנהגותו משקפת נטייה לאימפולסיביות, ולשימוש בכוחניות.**

עוד התרשם שירות המבחן כי ההליך המשפטי והגיבוי מצד משפחתו מהווים גורם מרתיע כלפי הנאשם, וכי הוא הפיק הלקח הנדרש והבנה לחומרת מעשיו. שירות המבחן הסיק קיומה של **רמת סיכון נמוכה להישנות התנהגות אלימה ברמת מסוכנות נמוכה.**

הנאשם הביע חשש מהשלכות ההליך על חייו, אך לא ביטא נזקקות טיפולית. בהעדר הרשעות קודמות ובאין תיקים חדשים שנפתחו מאז בוצעה העבירה דנן, המליץ שירות המבחן להטיל עליו מאסר על-תנאי ממושך, קנס והתחייבות, בצירוף צו של"צ בהיקף של 400 שעות.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 13.11.19 טענו הצדדים לעונש, בעל-פה בפניי.

5. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טען כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם, בנסיבות ביצוע העבירה, עומד על מאסר בפועל, וביקש להטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בצירוף מאסר על-תנאי, פיצוי והתחייבות. ב"כ המאשימה עמד על חומרת מעשי האלימות וטען כי הם פגעו בערכים של שלמות גופו של המתלונן.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה טען ב"כ המאשימה כי אמנם לנאשם אין הרשעות קודמות, אך מן התסקיר עולה כי הנאשם אינו מביע נזקקות טיפולית ולפיכך לא ניתנה המלצה שיקומית בעניינו. המלצת התסקיר בדבר הטלת של"צ ותנאי חורגת ממתחם העונש ההולם לו טוענת המאשימה, מבלי שמתקיימים שיקולים תקפים לכך בנסיבות, כך נטען.

6. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם ביקש מבית-המשפט לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בהטלת מאסר על-תנאי וצו של"צ. ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע אקראי, שהתפתח באופן ספונטני, בין צעירים, כאשר אין לדבר קשר לזהות המשפחות של הנאשם והמתלונן. לנאשם אין הרשעות קודמות ומאז האירוע שהתרחש בשנת 2017, לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, חסך מזמנו של בית-המשפט ואת העדת המתלונן. שירות המבחן הגיש בעניינו תסקיר חיובי. המלצת שירות המבחן מצויה בתוככי מתחם העונש ההולם, נטען. ב"כ הנאשם ביקש מבית-המשפט לראות בנאשם כצעיר בתחילת דרכו, ולהימנע מהטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, שימנע ממנו מלהתקדם בחייו.

7. דברי הנאשם

הנאשם הביע צער על כל מה שקרה.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים הנפגעים

8. הערכים החברתיים המוגנים הנפגעים כתוצאה מעבירת האלימות שביצע הנאשם הם שלמות גופו, כבודו ובטחונו האישי של הפרט, הצורך בהגנה על הפרטים בחברה מפני מעשי אלימות ובריונות, וכן אינטרס רחב למתן את האלימות בחברה, לטובת הזולת באשר הוא.

9. בע"פ 8991/10 **יעקב מכבי נגד מדינת ישראל (27.10.11)**, הדגיש בית המשפט העליון את החומרה שבבישוב סכסוכים בדרך אלימה בקובעו:

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות. יפים לכאן דברים שנקבעו בע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 16.8.2007):

'רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האינדיווידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה" (שם, פסקה 10; וראו גם: ע"פ 9630/09 זוהר נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 20.7.2010); ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן, פסקה 21 ([פורסם בנבו], 10.11.2009).'

ובהמשך:

'המסר החד-משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע'.

נסיבות ביצוע העבירה

10. כתב האישום המתוקן מציין כי בין משפחת הנאשם ובין משפחת המתלונן סכסוך דמים ממושך. הנאשם וחברו הבחינו במתלונן בעודו מצוי בחנות בקניון, ולאחר חילופי דברים ביניהם, תקפו השניים את המתלונן, בסטירות ובמכות אגרופי, הפילוהו ארצה ואף אז המשיכו לבעוט בו. השניים חדלו מן המעשים רק לאחר שמאבטח הפריד בינם ובין המתלונן.

למתלונן נגרמו חבלות של ממש, בדמות המטומה סביב עינו וסביב אזור הכליה השמאלית, והמתלונן **אושפז בבית חולים למשך חמישה ימים**. אמנם כתב האישום לא ציין, מלבד איזכור המטומות שנגרמו למתלונן, כל חבלה ממשית נוספת, ואולם לא ניתן להתעלם, בשלב אמידת הנזק, מהאשפוז הממושך.

עמוד 4

מדובר בחוויה טראומטית לצעיר, שמצא עצמו מותקף בחנות אפנה בקניון, על ידי שניים כנגד האחד, על רקע יריבות דמים שגדעה חיים בעבר, ובסופו של האירוע אף חווה מכאוב, חבלות ואשפוז ממושך. אין לשלול אפשרות, לפיה הנזק שצפוי היה להיגרם, אלמלא היה מאבטח מפריד בין השניים, היה עלול להיות חמור בהרבה.

11. אף שאין מדובר באירוע הכרוך בתכנון מוקדם, יש לזקוף לחובת הנאשם את ביצועו תוך חבירה לאחר, ואת ביצוע המעשים לאור יום, בעיבורו של מרכז מסחרי הומה אדם, ללא כל מורא וחשש.

ההתנהגות פוגעת לא רק בבטחונו של נפגע העבירה, כי אם גם בבטחון הציבור וברמת החיים באופן כללי, הנפגעת מגילויי אלימות נעדרי מורא בפרהסיה.

12. גם הסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע המעשה אינן משמשות לזכותו, ולהיפך. ביצוע המעשים על רקע סכסוך משפחות, מוסיף ממד של חומרה למעשיו. מעשי הנאשם מבטאים מידה רבה של בריונות ושימוש בכוח הזרוע לפתרון סכסוך, ובהם פגיעה משמעותית בערכים המוגנים.

גישת הנאשם בפני שירות המבחן הנה גישה המכחישה קשר בין העבירה ובין סכסוך המשפחות, אף שהדברים אינם עולים בקנה אחד עם הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, שבו צויין במפורש המניע לעבירות. הנאשם נקט לפיכך גישה מצמצמת, המטילה אחריות על המתלונן, והמרחיקה אותו מאותו רקע מחמיר, שעלול ללמד עליו כמי שפעל בכוננה תחילה, וכמי שעדיין מהווה מסוכנות, על רקע סכסוך הדמים בין שתי המשפחות. הנאשם טען, על פי האמור בתסקיר, כי המתלונן החל ביחס תוקפני כלפיו, וכי היה עליו להגן על עצמו, אף זאת בניגוד לעובדות כתב האישום המתוקן.

13. יצוין כי בטיעונו לעונש זנח ב"כ הנאשם את עתירתו, שהועלתה בהסדר הטיעון, לביטול ההרשעה, וממילא סברתי כי בנסיבות כאן, ובהתאם לכללי הפסיקה, לא היה כל מקום בעניין דן לביטול ההרשעה. מידת הפגיעה בערכים בחברתיים, בנסיבות מקרה זה, הנה ברמה בינונית.

מדיניות הענישה הנוהגת

14. בחינת מדיניות הענישה בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בנסיבות מחמירות, מעלה קשת רחבה של עונשים שהוטלו. לא יכולה להיות מחלוקת למעשה, כי העונש אליו עותרת המאשימה - שישה חודשי עבודות שרות - הנו עונש המצוי במתחם העונש. מעבר לכך, אני סבורה כי טענת המאשימה, לפיה מתחם הענישה מתחיל במקרה זה ממאסר בפועל בעבודות שרות, הנה טענה נכונה.

ב"כ המאשימה הפנה לפסקי-הדין הבאים, כמלמדים על מדיניות ענישה נוהגת בעבירה:

א. רע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12) - המבקש, ללא עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לאחר שתקף אדם במסעדה, יחד עם אחר, למתלונן נגרמו רגישות בראש ובעין והוא נזקק לטיפול. לאחר שניסו להרחיקו מהמתלונן תקף אדם אחר באמצעות בקבוק בירה בראשו, חלקן כשהוא שכוב על הרצפה, ואף הוא נחבל ונזקק לטיפול.

בית משפט השלום הטיל עליו עונש של 11 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים. על שותפו לביצוע העבירות הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל.

ערעור לבית-המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לעליון נדחו.

ב. רע"פ 6009/15, 6013 **קושמקוב נ' מדינת ישראל** (11.4.19), המבקשים ונאסף נוסף הורשעו בעבירת אלימות אותה ביצעו שעה שהיו שוטרים ביחידת יס"מ, ותקפו את המתלונן במכות בכל חלקי גופו, אשר גרמו לו לשברים בצלעות, המטומה בעמוד השדרה ונזקים נוספים. בית-משפט השלום ציין, בין היתר, את האלימות, האכזריות שבמעשי המבקשים, ואת ניצול כוחם ומעמדם אל מול המתלונן. מתחם העונש ההולם נקבע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, ובסופו של דבר החליט להימנע מהרשעתם של המבקשים בדיון, והטיל עליהם של"צ ופיצוי למתלונן.

ערעורה של המדינה לבית-המשפט המחוזי התקבל ובית-המשפט המחוזי פסק כי יש להרשיעם בדיון, אך לא התערב בעונשם של המבקשים.

בקשת רשות ערעור לבית-המשפט העליון נדחתה.

נסיבות תיק זה אינן דומות לנסיבות עניינו, שכן מדובר באלימות שהופעלה ע"י שוטרים כלפי חשוד, ונסיבה זו הובאה בין יתר שיקולי הענישה.

ג. ת"פ (מח' י-ם) 47268-08-18 **מדינת ישראל נ' שמואל איילה** (11.4.19), שם שני הנאשמים הורשעו, במסגרת הסדר טיעון, בעברה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, לאחר שתקפו את המתלונן, כשהם והוא שתויים ועמו הייתה להם היכרות שטחית, באלימות קשה ובאמצעות בקבוק זכוכית שבור, וחפצים נוספים, ובכך גרמו לו שבר בארובת העין ושריטה בקרנית, שברים באף ובזרת וחבלות נוספות. בית-המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר על-תנאי, חלקו במצטבר, כך שסה"כ ירצה 19 חודשי מאסר, ועל הנאשם 2 חודשי מאסר בפועל.

עיון בפסה"ד אליו הפנה ב"כ המאשימה מעלה כי נסיבות תיק זה, עוצמת האלימות והפגיעות שנגרמו חמורות בהרבה מאלה שבעניינו.

ד. ת"פ (י-ם) 40681-10-17 **מדינת ישראל נ' מלקו טדסה** (18.9.19), הנאשם תקף את המתלונן, מחוץ למקום בילוי, לאחר ויכוח, במכות אגרופ, בעיטות לראשו, וכן בהטחת כיסא בגופו. מעשיו גרמו למתלונן להמטומות בעינו ובלחיו. לאחר האירוע המתלונן שב לזירה, כשאקדח ברשותו, וירה לעבר הנאשם, שנפגע מהירי ברגלו. בית-משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר, וצוין כי נסיבות העבירה ותוצאותיה אינן מאפשרות לקבוע מתחם עונש הולם הכולל בתוכו גם מאסר בעבודות שירות. לחובת הנאשם עמד תנאי על עבירות אלימות שבגינן ריצה עונש של עבודות שירות. הוטלו 7 חודשי מאסר בפועל, הופעל עונש של 3 חודשי מאסר על-תנאי בחופף.

15. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת ניתן להוסיף ולעיין גם בפסקי-הדין הבאים:

א. ת"פ (מח' חי') 18531-03-11 **מדינת ישראל נ' אבו סלאח** (16.4.12), הנאשמים, ללא עבר פלילי, הורשעו בעבירה של גרימת חבלה חמורה ונאשם 1 הורשע בנוסף בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשמים, אחים ובעלי מסעדה, תקפו את המתלונן על רקע ויכוח בעניין חנית רכב, וגרמו לו לשבר בשורש כף היד. הסדר טיעון הושג לאחר שמיעת פרשת התביעה כולה. **על נאשם 1 הוטלו 6 חודשי עבודות שירות, על נאשם 2 הוטלו 4 חודשי עבודות שירות, וכן הוטלו על השניים מאסרים על-תנאי ופיצוי למתלונן.**

ב. רע"פ 9037/14 **יואב בן קסוס נ' מדינת ישראל** (8.2.16), המבקשים, אשר פגעו במתלונן במסגרת קטטה, הורשעו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, ונדונו לעונשים של 11 ו-15 חודשי מאסר בפועל. צוין כי למבקש 1 אין עבר פלילי ותסקירו היה חיובי, ואילו למבקש 2 עבר פלילי ותסקירו היה שלילי. ערעור לבית-המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית-המשפט העליון נדחו.

ג. רע"פ 6219/12 **אדם סרוסי נ' מדינת ישראל** (5.6.14), המבקש הורשע בתקיפתו של שומר באתר בנייה, יחד עם אחר. הרשעתו בוטלה והוטל עליו צו של"צ. ערעור המדינה לבית-המשפט המחוזי התקבל, המבקש הורשע, ונגזרו עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בית-המשפט העליון ביטל את גזר-דינו של בית-המשפט המחוזי, וקבע כי משום שעד למועד פסק-דינו, השלים המבקש את שעות צו השל"צ, לא ניתן היה להטיל עליו עונש מאסר בפועל.

ד. רע"פ 4483/12 **שלום דוד הררי נ' מדינת ישראל** (28.6.12) המבקש הורשע, בהתאם להודאתו, בתקיפת נהג מונית יחד עם נוספים, שגרמה לנהג לחבלות. חלקו של המבקש בתקיפה הוא בהשלכת אבן לעבר נהג המונית. הוטלו ששה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, צו מבחן למשך שנה, ועונשים נוספים. בית-המשפט המחוזי קיבל את ערעורה של המדינה על קולת העונש, וגזר על המבקש עונש של 12 חודשי מאסר בפועל. בקשת

רשות הערעור לבית-המשפט העליון נדחתה.

16. נוכח המפורט לעיל, מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין נע בין מאסר של מס' חודשים לריצוי בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל, בצירוף פיצוי לנפגע העבירה.

גזירת עונשו של הנאשם

17. כפי שכבר ציינתי לעיל - מצאתי כי עקרון ההלימה, שהוא העקרון המנחה בענישה, מחייב להטיל, במקרה זה, על נסיבותיו, עונש של מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, העומד ברף התחתון של מתחם הענישה ההולם אותו קבעתי, ואינו מצדיק, ככלל, סטייה לקולה מטעמי שיקום, ואימוץ המלצות שירות המבחן.

18. הנאשם בן 25, רווק, מתגורר עם אביו ואחיו. עובד כמפעיל ציוד הנדסי כבד עבור קבלן.

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, באופן שתרם לחיסכון בזמן שיפוטי ולצורך בהעדת המתלונן.

אין לנאשם עבר פלילי.

שירות המבחן המליץ להסתפק בהטלת צו של"צ, מאסר על-תנאי, התחייבות, קנס ופיצוי. סבורה אני כי המלצה זו אינה עומדת בהלימה לנסיבות ביצוע העבירות, ולהעדרם של שיקולי שיקום משמעותיים המחייבים סטייה ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי.

שירות המבחן אמנם התרשם מהעדרם של מאפיינים אלימים מושרשים ומקיומה של רמת סיכון נמוכה להישנות אלימות ברמת סיכון נמוכה, ומסר כי הנאשם נמצא כמי שהפיק את הלקח ממעשיו ומבין את המחיר שאותו הוא משלם בגינם. צוין, כי הנאשם לא הביע נזקקות טיפולית ושירות המבחן סבר כי אין מקום לשלבו בהליך שיקום.

יחד עם זאת, בהיבט של נטילת אחריות, ההתרשמות הנה כי הנאשם מצמצם מחלקו בעבירות, טוען כי המתלונן הוא שיזם את התקיפה, וכן כי לא ידע על זהותו של המתלונן כבן למשפחה המצויה עם משפחת הנאשם בסכסוך ממושך. דברים אלה מלמדים על נטילת אחריות מוגבלת בלבד, חרף ההודאה בעובדות כתב האישום המתוקן. בנסיבות אלה, לא ניתן לראות בנאשם כמי שהפנים באופן מיטבי את הפסול שבמעשיו, ונטל עליהם אחריות מלאה.

חוות-דעת הממונה על עבודות שירות מיום 31.10.19 חיובית והנאשם נמצא מתאים לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

19. ככלל, עמדת המאשימה, להטיל שישה חודשי עבודות שירות הנה עמדה הולמת. אף על פי כן, החלטתי לבוא לקראת הנאשם צעד קטן, שייבטא את הסדר הטיעון, שבו מראש המאשימה הגבילה

עצמה לעתירה לעונש זה. בסופו של דבר, התקבל לגבי הנאשם תסקיר חיובי, שמצא מפניו מסוכנות נמוכה, והתייחס בחיוב למרבית רכיביו. בנסיבות אלה, שהנן ברובן טובות, ראוי ליתן משקל מסויים להמלצת התסקיר, שהפליג עד כדי המלצה לענישה מקלה מאד. אין בדעתי, כאמור, לקבל את המלצת התסקיר כלשונה, שכן מצאתי את העונש המומלץ בלתי הולם, ואולם התעלמות מוחלטת מהאמור בתסקיר אף היא אינה נכונה במקרה זה, שכן אילו היה התסקיר שלילי, גם אז הייתה המאשימה עותרת, על פי התחייבותה לאותו עונש מאסר, ובכך קיים עיוות מסויים. אסתפק איפוא בהטלת מאסר הנמוך מעט מהמקסימום המוסכם.

סוף דבר

16. לאור המפורט לעיל, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4.5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות במרכז תרבות עירוני ע"ש מחמוד דרוש, רח' אלוואלי, שיכון הפועלים, נצרת. הנאשם יעסק חמישה ימים בשבוע, על-פי טווח השעות המתאפשר בחוק.

לשם תחילת ריצוי עבודות השירות יתייצב הנאשם ביום 12.1.20 בשעה 8:00, במפקדת הממונה על עבודות שירות, רח' הציונות 14 טבריה.

הנאשם מוזהר בדבר חובתו לקיים את הוראות הממונה על עבודות השרות והאחראי על מקום העבודה ומובהר לו כי מסגרת עבודות השרות היא מאסר בפועל ולפיכך, הפרה של תנאים אי הגעה לעבודה, הגעה בגילופין או שימוש בסמים וכיוצ"ב הפרעות משמעת עלולה להביא על פי חוק להעברת הריצוי למאסר בפועל בבית הסוהר.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות פיזית מסוג עוון או פשע.

ג. פיצוי למתלונן בסך 4,000 ₪. סכום הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.20 ובכל 1 בחודש עוקב שלאחריו. באחריות ב"כ המאשימה להעביר למזכירות בית-המשפט הודעה ובה פרטי החשבון של המתלונן לצורך העברת סכומי הפיצוי.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע במהלך תקופה של 3 שנים מהיום מכל עבירת אלימות.

אם לא יחתום על ההתחייבות בתוך 7 ימים מהיום ייאסר למשך 7 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א כסלו תש"פ, 09 דצמבר 2019, במעמד הצדדים.